

Blijft in Mij

- * intochtslied ps. 146: 1 en 3 (melodie Joh. De Heer 446)
- * stil gebed
votum en groet
klein gloria

***Onze hulp is in de naam des Heren die de hemelen en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van Zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * **verootmoediging:**
lied 463: 1 en 2
genadeverk. + leefregel: 1 Joh. 1:9 en 1 Joh. 2: 3 - 6
lied 463: 4 en 5

- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Joh. 15: 1 - 8
Gal. 5: 22 - 26
- * lied 75: 10, 11 en 12
- * preek n.a.v. Joh. 15: 3b
- * lied 78: 1 - 4
- * gebed/voorbede
- * slotlied 252: 1 - 4
- * zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest is en blijve met u allen.***

Het zijn maar drie woordjes: 'blijft in Mij...', maar drie! Maar als er iets moeilijk is, dan is het wel die drie woordjes in de praktijk van alle dag waarmaken. En dan te bedenken wie ze zegt: Jezus!

Een paar uur voordat Hij wordt gevangen genomen, zegt Jezus deze woorden aan Zijn discipelen en via hen aan u, jouw en mij en dat in niets minder dan een gebiedende wijs!

Bruut werd Hij gevangen genomen, meegevoerd, uitgejouwd!

Ze slaan Hem in het gezicht! – dat hadden ze u of mij moeten doen, ze hadden er gelijk één terug gehad, of niet soms.

Laatst nog - ach nog niet zo lang geleden - had je er ook zo'n soort tegenover je staan die meende dat hij alles wel tegen je kon zeggen, maar die was wel mooi aan het verkeerde adres en dat heeft hij geweten ook!

Blijft in Mij...

Ze spuugden Hem recht in zijn gezicht! – dat zouden ze bij jou moeten wagen! Eergisteren nog had je er een paar op je werk die meenden dat ze jou - figuurlijk natuurlijk, stel je voor zeg! - in het gezicht konden spugen! Nou, ze hebben geweten wie ze voor zich hadden...!

Blijft in Mij...

Het striemde over zijn rug! – daar hadden wij eens bij moeten zijn, wedden dat ze geen kans hadden gehad! Laatst nog heb ik mijn baas, die werknemer, mijn ouders, mijn vrouw, mijn kind eens flink de waarheid gezegd! Striemend!

Blijf in Mij...

Totaal a l l e e n hing Hij daar. Niemand om Hem te helpen. Dat noemden zich discipelen, zie ze staan op veilige afstand! Mooi dat ze je laten zitten als je er beroerd aan toe bent! Je moet er eigenlijk niets meer van hebben, je kotst op al dat vrome gedoe!

Blijf in Mij...

Maar het wil anders wel best hè samen zingen: *blijf bij mij Heer...*

Niet dat dat niet goed is, of niet mag, maar geeft dat nu *eigenlijk* niet aan hoe **wij** de *relatie* tussen God en ons zien?!

Blijft (het liefst ook in gebiedende wijs!) bij mij Heer... in alle omstandigheden. Als het moeilijk gaat op het werk, op school (die weer begint!), in je relatie, je huwelijk, het ouder worden, je ziek zijn en ze niet precies zeggen te weten wat je mankeert, of als de dood wat te dicht bij dreigt te komen...

'Blijft mij nabij, wanneer het duister daalt...' – het wordt donker en dan gaat de mens die melodie - in welke woordzetting - ook fluiten.

Maar het is in onze tekst Jezus zelf die het precies andersom zegt: Blijft in MIJ!!!

Bovendien het 'bij ons blijven', of zoals Hij zegt *in* ons, is nu eenmaal niet los te denken van ons, van mijn, blijven in Hem!

Blijft in Mij – het staat er zwart op wit. Er valt niet over te discussiëren. Je kunt je er alleen maar tegen verzetten, het niet direct willen accepteren – vooral als het zo radicaal klemmend, gebiedend, op je af komt als hier!

Want wat laadt Jezus deze woorden zwaar. Ja, zo zwaar dat we rustig mogen stellen dat het 'blijft in Mij' van Hem met minstens zoveel kracht geladen is als zijn woorden: Komt tot Mij! Ze vragen om niets minder dan *beslissen!* Totale overgave!

Het waarom van het klemmende in dat "blijft in Mij" drukt Jezus uit in een vergelijking die er op zich al evenmin om liegt! *De wijnstok en de ranken.*

Jezus de wijnstok. Wij, u, jij en ik de... ranken. Hij laat ons – de mens – direct weten wat ie waard is!

Hebt u wel eens een rank gezien van een wijnstok?

Een grillig, dor aandoende stengel. Het slechtste soort van hout denkbaar, waard om een vuurtje van te stoken. Voor de rest *niets!*

Nou, zegt Jezus, - en dan wordt Hij persoonlijk, kijkt niet alleen toen de discipel aan, maar ook hier en nu – *gij zijt d i e ranken.*

Aardig vindt u niet?

U, jij en ik grillig dor aandoende stengels, niet bepaald uit zulk goed hout gesneden – ranken en dan ook nog *van* de wijnstok (niks van jezelf!)

Als Hij ons nu had vergeleken met takken van bijvoorbeeld een perenboom, daar kun je tenminste nog wat mee. Dat moet, heb ik me laten vertellen, bijzonder goed hout zijn, maar ranken van...

Al een hele tijd geleden las ik een interview met Toon Hermans. Hem was gevraagd naar zijn kijk op de mens en de zin van het leven. Hij deed in dat interview een heel opmerkelijke uitspraak die je eens moet zien tegen de achtergrond van het de vergelijking van Jezus.

Dit is wat hij toen zij: *Ik dacht gister nog – ja, het zijn heel macabere gedachten – dat iemand die dood is f 1, 67 waard is. Ja, dat is echt zo. Dat is de opbrengst van het karkas aan kalk, mineralen en ivoor en weet ik veel. En als je daar nou aan denkt dan wordt het je nóg duidelijker dat er een heel andere bestemming moet zijn. Dat kán de mens niet zijn, dat weiger ik te geloven!*

Ranken – *gij zijt die ranken – f 1,67 (ongeveer €0,75) – dat is de mens op zich.*

Weigeren wij dat ook te geloven?

Toon Hermans had gelijk toen hij zei dat er dus 'een heel andere bestemming moet zijn', want eer rank *aan* de wijnstok heeft meer waarde, maar, alleen dan, als er vrucht aan komt!

En een rank aan de wijnstok kan alleen vrucht dragen als hij *in* de wijnstok is!

Daar ligt het uiteindelijk klemmende van het 'blijft in Mij' – vrucht dragen!

Het is allemaal zo logisch als je er zo bij stil staat, maar toch, wat zijn er een mensen die het (geestelijk) vrucht dragen zien als... een *hobby*.

Daar moet je toch echt lol aan hebben een bijbelkring of een bidstond of zoiets door de week, een moment *per dag* alleen met God in de stilte. Voor mij is het zat voldoende dat ik in de kerk kom. En laat ik u één ding duidelijk zeggen dat als ik iemand tegenkom die me niet zint, al is het in de kerk!, dan zal ik hem dat duidelijk maken ook. En als iemand graag een poot uitgetrokken krijgt in het leven op welke manier ook, wil ik best, helemaal als ik er beter van word, een handje helpen!

Vrucht dragen, een mooi principe waar je niet nu ook weer niet al te zwaar aan moet tillen. Maar goed, als er zulke mensen zijn, mij best, ze gaan hun gang maar, maar zonder mij...!

Blijft in Mij...

Het is toch wel goed om er even tussendoor te stellen dat met ranken hier niet alleen *wedergeboren* mensen bedoeld worden, maar allen die uiterlijk de schijn wekken tot Christus te behoren (wat zijn er meer tegenwoordig...?) – of je er echt bij hoort blijkt namelijk uit de vrucht, weet u!

Als wij altijd dezelfde blijven: onwaar, liegend, haatdragend en noem maar op (vgl. Gal. 5 voor vers 22!), dan werkt Gods genade, de Heilige Geest, niets bij ons uit. Dan draagt Hij in ons geen vrucht.

Vervolgens heb je dan ook nog van die ranken die meer aan waterloten doen denken – ze trekken wel vocht naar zich toe, maar zetten niet echt vrucht. Ze besteden enorm veel energie om de uiterlijke schijn hoog te houden. Allemaal bloesem!

Je hebt ook ranken die geweldig veel blad produceren – heel veel groen. Dat is natuurlijk geoorloofde sier, maar het is geen vrucht. Je kunt wel overal *christelijk* voor plakken, of een vissymbool gebruiken, maar dat is op zich nog niet altijd het bewijs van vrucht dragen!

Dan zijn er ranken die woekerplanten om zich heen gestrengeld hebben – zonden, die het leven feitelijk verstikken, het werkelijk vrucht zetten tegenhouden.

Er zijn ranken die enkel van die knobbeltjes zetten – het lijkt net het begin van vrucht zetten, maar het worden nooit vruchten.

Hoe ook, de landman kent zijn ranken.

Hij is op zoek naar werkelijke vrucht.

Wel, daar heb je ze, de activisten. Ze vliegen zich de benen onder hun lijf vandaan en het vuur uit hun sloffen – geen vergadering is te veel of te lang! Commissie sus en zo. Het lijkt of daarmee nieuw leven ontstaat, vrucht wordt gezet. 'Als we sus doen komt er groei, en als we zo doen komt er vrucht' – nu kan ik wel allemaal voorbeelden noemen, maar je moet daarmee zo voorzichtig zijn *want...* voordat je het weet ben je dan niet meer 'in Hem'. Maar als je al dat activisme op kerkelijk en politiek terrein enzovoort zou analyseren, ontdek je vrij snel dat er heel wat ranken zijn die het *los* van Jezus Christus (willen) proberen al gebruiken ze Zijn naam!

Ranken, opgesierd als een kerstboom. Geweldig opgetooid, veel glinster in alle dikte, vorm en kleur, maar als je schudt, valt alles eraf... loos!

In alle liefde: laten we bij onszelf blijven. Wat proberen we vaak vrucht te zetten buiten Hem, Jezus Christus en de Heilige Geest, om. In je relatie, je huwelijk, op je werk, op school, ...in de kerk! Maar Jezus is hier *glashard* en zegt:

Zonder Mij kun je n i e t s doen.

Zonder Jezus is alles – ook het meest simpele – zonder waarde!

Een leven zonder Jezus is gedoemd tot mislukken – al lijkt je succes te hebben qua maatschappelijke positie, je huwelijk en noem maar op, aan het einde blijft er *niets* meer over dan een... karkas met een waarde van f1,67.

Wat is de waarde van je maatschappelijke positie buiten Jezus? f1,67.

Wat is de waarde van je huishouden buiten Jezus? f1,67.

Wat is de waarde van je relatie buiten Jezus? f1,67.

Wat is de waarde van je huwelijk buiten Jezus? f1,67.

Wat is de waarde van je opvoeden buiten Jezus? f1,67.

Wat is de waarde van dit nieuwe schooljaar buiten Jezus? f1,67.

Met ander woorden allemaal *zonder waarde*.

'Zonder Mij kunt gij niets doen.'

Dat woord van Jezus legt nog meer nadruk op het 'blijft in Mij' - in Mij, Jezus Christus, die zegt: *Ik ben gekomen opdat gij leven hebt en overvloed*.

Is leven alleen maar 'ademen', 'eten', 'slapen', 'werken' en dan... 'doodgaan' = f1,67?! Toon Hermans: 'dat weiger ik te geloven'. Ik ook! Want echt leven is in Hem vrucht dragen.

En het lijkt alsof Jezus het 'blijft in Mij' *nog* meer nadruk wil geven – *en dat is ook zo voor de goede verstaander* – als Hij zegt: 'wie in Mij niet blijft, *is* (hoort u: niet 'wordt!') is buitengeworpen als de rank en *is* verdord, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij *worden* (een zekerheid om van te huiveren) verbrand'.

Mij dunkt dat die zwaar geladen woorden van Jezus, woorden in feite van *oordeel*, goed tot ons mogen doordringen.

Vrucht dragen van de rank – en laten we er acht op geven wat Jezus heeft gezegd: '*gij zijt die ranken = u, jij en ik!*' – vrucht dragen van de ranken is niet alleen *wenselijk*, of goed, of aan te bevelen, nee, het is bij de landman, bij God de vader een eis! Een eis zo dringend, dat ranken die geen vrucht dragen, afgesneden worden en in het vuur gegooid worden. Het spoort je tenminste aan tot nadenken: draag ik wel vrucht.

Het gaat hier om een zaak van niets minder dan *zaligheid of rampzaligheid*.

Als ons leven geen vrucht draagt is het zo gemakkelijk om de schuld af te schuiven: het is de tijdgeest, het zijn de omstandigheden, het is die ander. Er zijn ontelbare excuses te vinden: de bodem is zo hard, het is mijn karakter en een karakter verander je nu eenmaal niet zo snel, ik lijk op... ja, op Adam! Ondanks al onze excuses verandert Jezus' woord niet! Het zou dan ook heel wat beter zijn dat we, voor we uitvluchten zoeken, ons eerlijk afvragen: ben ik nog in Hem. Zo min een lamp licht geeft zonder aansluiting op de krachtbron, zo min zet een christen vrucht die niet in Jezus blijft, vol wordt en blijft van de Heilige Geest!

Het is dan ook gemakkelijker uitgezongen dan geleefd: 'neen Heer ik kan van u niet scheiden, 'k blijf d'uwe altijd, blijft Gij de mijn!'

God pensioneert zijn kinderen niet. De kerk is dan ook niet bedoeld als soort van geestelijke soos.

God wil vrucht. Niemand ontkomt aan die eis!

De rank die geen vrucht draagt wordt buiten geworpen, verbrand. De rank die wel vrucht draagt? Die snoeit Hij. Waarom? Opdat ze *nog meer* vrucht dragen zal.

Soms komt God daarom en daartoe in je leven heel direct op je af. Spreekt Hij je heel duidelijk door de omstandigheden persoonlijk aan – en dan kan het soms heel benauwd om je heen zijn. Soms snijdt Hij menselijk onbegrijpelijk diep in! Pijnlijk! Uiterst pijnlijk! Voelt u zich in zo'n omstandigheid? Heeft het er bijna de schijn van alsof Hij er op uit is je zelfs meer dan totaal klein te krijgen? Elk snoeien doet pijn, maar dat in het bijzonder, maar uiteindelijk bedoeld Hij het tot een grotere zegen, tot meer vrucht!

Veel vrucht dragen is de weg van heiliging gaan. Geheiligd word je alleen in Hem die onze heiliging is. En heiliging heet in Gods woord de voorwaarde om God te kunnen zien en deel te hebben straks aan de opname.

De rank moet in Hem blijven want alleen zo kan ze sappen onttrekken nodig om vrucht te zetten.

Jezus zelf geeft *de* twee uiteindelijk op elkaar betrokken mogelijkheden aan om in Hem te blijven: *het woord en het gebed*. Die twee samen vormen de dienst aan God. Het is maar wat waar wat ik in deze ergens las: *zoals het staat met onze dienst, zo staat het ook met de vrucht*.

Hoe staat het er voor?

Moody heeft ooit eens gezegd: *veel gelovigen eten alleen dan als ze met een kerkelijke lepel gevoed worden.*

In het woord ligt de levenscheppende en reinigende kracht. En het gebed is naast dit woord een enorm machtig van God gegeven wapen.

Als zelfs Jezus niet zonder beide kon, hoe ik dan wel...

Gebed verbindt rechtstreeks met God in Jezus Christus naam. Hoewel Jezus in Joh. 15 in het 'in Hem blijven' ons een geweldige weg tot rijkdom wijst: *vraagt wat gij maar wilt en het zal u geworden*, laten wij hem vaak ongebruikt, nou ja, een paar minuten hooguit...!

Kent u, jij het begrip 'stille tijd'? Een ogenblik alleen per dag met de Heer. *Blijft in Mij...* dagelijks! Leren wij Hem steeds meer kennen en wordt Hij ons liever elke dag? *Daar gaat het om!*

'En nu kinderkens blijft in Hem, opdat wij, als Hij zal geopenbaard worden, vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn komst'.

Toch zullen er straks beschaamd staan zelfs sommigen hier..., daarom dragen we vrucht? Ben ik in Hem? Volkomen overgegeven? Ruim alle belemmeringen op en laat hem snoeien. In Hem is vreugde – het is een offer, wis en waarachtig, maar

Waarom zou ik dan voor d'offers vrezen die de Heiland eist ook van mij? Wie een volgeling wil wezen drage 't kruis blijmoedig als Hij. Buiten u o Heer kan mijn ziel niet leven!

En u? Jij?

Amen.